

Sygn. akt II C 1189/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie, II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Artur Mączyński
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Magdalena Gregoruk

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2017 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko pozwanej Z. L.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę (...) (dwudziestu dwóch tysięcy dwustu czterdziestu pięciu) złotych 68 (sześćdziesięciu ośmiu) groszy;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 325 (trzystu dwudziestu pięciu) złotych 63 (sześćdziesięciu trzech) groszy tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt II C 1189/17

UZASADNIENIE

Powódka (...) Bank S.A. w W., pozwem złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 2.1.2017r., wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej Z. L. kwoty 22245,68 zł wraz oraz kosztów procesu z tytułu udzielonego, a niespłaconego przez pozwaną, kredytu.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 22.03.2017r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana wniosła sprzeciw, w którym – przyznając fakt zadłużenia u powódki - wniosła o rozłożenie na raty zasądzonych świadczenia z uwagi na trudną sytuację majątkową.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 stycznia 2014 roku powódka udzieliła pozwanej, jako kredytobiorcy na okres 84 miesięcy kredytu w kwocie: 22706,57 zł na sfinansowanie potrzeb konsumpcyjnych kredytobiorcy; 1 zł na spłatę innego kredytu.

W związku z udzieleniem kredytu pozwana zobowiązała się ponieść następujące koszty: prowizję bankową – 679,26 zł; opłatę za ubezpieczenie – 3892,81 zł oraz odsetki od kredytu w kwocie 15268,89 zł.

Z uwagi na to, że pozwana miała zaległości ze spłatą poszczególnych rat, powódka wypowiedziała umowę kredytu pozwanej.

Pozwana nie spłaciła swych zaległości, które na dzień 20.12.2016r. wynosiły 22245,68 zł.

Bezsporne, a nadto dowód: umowa konsolidacyjnego kredytu – k. 34-37; wyciąg z ksiąg banku – k. 38; wezwanie do zapłaty – k. 39-40; oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy – k. 41-42; ostateczne wezwanie do zapłaty – k. 43-44.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo, znajdujące swoją podstawę prawną w § 10 ust. 2 zawartego przez strony umowy kredytu podlega uwzględnieniu w całości.

Stan faktyczny sprawy w przeważającej części, tj. w zakresie samego faktu zaciągnięcia kredytu, jego wypowiedzenia, wysokości zadłużenia oraz braku spłaty zobowiązania pieniężnego, był bezsporny. Co więcej, pozwana przyznała w sprzecznie, że posiada zadłużenie u powódki. Poza tym, okoliczności te wynikały z zebranego w sprawie, a przywołanego w stanie faktycznym, materiału dokumentacyjnego, który nie był kwestionowany przez stronę pozwaną.

W analizowanym stanie faktycznym, bezsporne jest, iż powódka przekazała pozwanej kwotę kapitału. Z treści zawartej umowy i aneksu wynikało, jaka kwota podlegała spłacie. Z uwagi na to, że pozwana nie spłaciła zobowiązania, powódka wypowiedziała umowę kredytu po myśli § 10 umowy kredytu.

Pozwana nie kwestionowała tych okoliczności, zwłaszcza że w sprzecznie podała, iż ma problem finansowy i posiadała faktycznie zadłużenie u powódki.

W każdym bądź razie w myśl § 10 ust. 2 zawartej przez strony umowy kredytu, wypowiedzenie umowy rodziło po stronie pozwanej obowiązek niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu, kredytu dodatkowego wraz z odsetkami należnymi bankowi za okres korzystania z tych kredytów.

Skoro pozwana nie sprostowała temu zobowiązaniu, to tym samym powódka miała prawo dochodzić tych kwot pozwem. Pozwana nie wykazała, aby spłaciła jakąkolwiek część zobowiązania. Tym samym, w ocenie Sądu brak było możliwości zakwestionowania kwoty żądania, zwłaszcza że była ona niższa, niż kwota zaciągniętego kredytu. Warto też zauważyć, że strona powodowa domagała się jedynie zapłaty należności głównej bez odsetek.

W tym stanie rzeczy, Sąd orzekł jak w pkt I. wyroku o całości żądania.

Sąd chciałby wskazać, że brak było podstaw do rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty. Zgodnie z art. 320 k.c. Sąd wprawdzie może rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, ale tylko „w szczególnie uzasadnionych przypadkach”. W ocenie Sądu I instancji taka sytuacja w niniejszej sprawie nie zaistniała. W aktach sprawy brak jest jakichkolwiek dowodów na to, aby pozwana znalazła się w jakiejś szczególnej sytuacji. Okoliczność taka nie została wykazana przez stronę pozwaną, choć to na niej w myśl art. 6 k.c. spoczywał taki obowiązek. Nie zawniosowano żadnych dowodów.

O kosztach procesu Sąd I instancji rozstrzygnął na podstawie art. 98 k.p.c. Pozwana powinna zapłacić powódce poniesione i udokumentowane przez powódkę koszty procesu w łącznej kwocie 325,63 zł (279 zł – opłata sądowa od pozwu; 34 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa; 9,84 zł – koszty notarialnego poświadczenia dokumentów; 2,79 – koszty postępowania elektronicznego).

Zarządzenia:

1. Odnotować.
2. Odpisy wyroku i uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi powódki.